

พิมพ์ต้นฉบับทัศน์อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

วิจารณ์ สุขกลมรัตน์ : ผลของสารแอนโตรกราฟไอล์ด ไปเปอร์rin และโร希ตูคินต่อการหดตัวของหลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำของสายสะดื่อมนุษย์ (EFFECTS OF ANDROGRAPHOLIDE, PIPERINE, AND ROHITUKINE ON THE CONTRACTION OF HUMAN ISOLATED UMBILICAL ARTERIES AND VEINS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ประสาณ ธรรมอุปกรณ์, 81 หน้า. ISBN 974-634-869-8

สารแอนโตรกราฟไอล์ดเป็นสารสกัดบวิสุทธิ์ในกลุ่มแอลกอฮอล์ที่สกัดได้จากใบของสมุนไพรพืชหลายชนิด (*Andrographis paniculata* Wall. ex Nees.) สารไปเปอร์rin เป็นอัลคา洛ยด์หลักที่พบในพริกไทย (*Piper nigrum* Linn.) และโร希ตูคินเป็นสารสกัดบวิสุทธิ์ประเภทโครโนนอัลคาโลยด์ที่ได้จากต้นตาเสือหุ่ง (*Dysoxylum crytobotryum* Miq.) ได้ศึกษาฤทธิ์ของสารเหล่านี้ต่อการหดตัวของหลอดเลือดแดง (umbilical artery) และหลอดเลือดดำ (umbilical vein) ของสายสะดื่อมนุษย์ จากการศึกษาพบว่าหลอดเลือดของสายสะดื่อมนุษย์สามารถหดตัวได้น้อยมากเมื่อให้ ACh และ NE (2×10^{-6} M) เปรียบเทียบกับ 5-HT และ histamine (2×10^{-6} M) ซึ่งมีฤทธิ์ทำให้หลอดเลือดหดตัวได้มาก และถูกยับยั้งได้เมื่อให้ ketanserin และ chlorpheniramine ตามลำดับ ในสารละลาย Krebs Henseleit และสารแอนโตรกราฟไอล์ด (3×10^{-4} M) สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำซึ่งกระตุ้นด้วย 5-HT และ histamine (2×10^{-6} M) สารแอนโตรกราฟไอล์ด (3×10^{-5} M) สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดแดง ซึ่งกระตุ้นด้วย histamine (2×10^{-6} M) สารไปเปอร์rin (1.5×10^{-5} M และ 3×10^{-5} M) สามารถยับยั้งการหดตัวของทั้งหลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำที่กระตุ้นด้วย histamine (2×10^{-6} M) รวมทั้งไปเปอร์rin (3×10^{-5} M) สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดแดง และหลอดเลือดดำซึ่งกระตุ้นด้วย 5-HT (2×10^{-6} M) สำหรับสารโร希ตูคิน (3.69×10^{-4} M) สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดแดงและหลอดเลือดดำซึ่งกระตุ้นด้วย 5-HT และ histamine (2×10^{-6} M) แต่สารโร希ตูคินในขนาดที่ต่ำลง (3×10^{-5} M) ไม่สามารถยับยั้งได้ แต่กลับมีแนวโน้มว่าเพิ่มการหดตัวของหลอดเลือด ดังนั้น จากผลการศึกษาฤทธิ์ของสารทั้งสามชนิดต่อกล้ามเนื้อเรียบชนิดอื่น ๆ ที่ได้ศึกษามาก่อนหน้านี้ อาจสรุปได้ว่าสารทั้งสามชนิดนี้สามารถยับยั้งการหดตัวของหลอดเลือดที่สายสะดื่อมอันเป็นข้อมูลที่จะนำไปพิจารณาการใช้ทางการแพทย์ได้ และเชื่อว่ากลไกในการออกฤทธิ์นั้นไม่ได้จำเพาะเจาะจงต่อ receptor การยับยั้งการหดตัวน่าจะเกิดจากการยับยั้งหรือ รบกวนการเคลื่อนที่ผ่านเข้าเซลล์ของแคลเซียมอิออน

ภาควิชา สหสาขาวิชาเภสัชวิทยา
สาขาวิชา เภสัชวิทยา
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต *พญ. อา*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *ดร. ประสาณ ธรรมอุปกรณ์*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม *.....*